

Sygn. akt II KK 15/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **J. S.**,

skazanego z art. 158 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2021 r., w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.)

kasacji wniesionej na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego (...) w Ł.

z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt V K (...),

**uchyla wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Ł.
do ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 grudnia 2019 r. (sygn. V K (...)) Sąd Rejonowy w Ł. skazał J.S. za czyny z art. 158 § 1 k.k. i in. ,za co wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, którą warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 lat i oddał go pod dozór kuratora, a także orzekł obowiązek naprawienia szkody na

rzecz pokrzywdzonego w kwocie 1000 zł i zwolnił go od kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Obrońca skazanego J. S. wniósł o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Wyrok ten nie został zaskarżony apelacją przez którąkolwiek ze stron i stał się prawomocny w dniu 23 stycznia 2020 r.

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. wywiódł obecnie Prokurator Generalny i — zaskarżając ten wyrok w całości na niekorzyść J.S. — zarzucił mu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k. i w konsekwencji art. 73 § 1 k.k., polegające na warunkowym zawieszeniu na okres próby wynoszący 5 lat wykonywania orzeczonej wobec oskarżonego J. S. kary 2 lat pozbawienia wolności i oddaniu go w tym czasie pod dozór kuratora w sytuacji, gdy stosownie do brzmienia wskazanych przepisów sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i w okresie próby oddać skazanego pod dozór kuratora, a niniejszym wyrokiem wobec J. S. została orzeczona kara przekraczająca ten wymiar, a nadto przypisanego czynu oskarżony dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, a więc będąc w dacie czynu skazany na karę pozbawienia wolności.

Podnosząc taki zarzut, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej rozpoznanie oraz uwzględnienie przez Sąd Najwyższy na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

W pełni podzielić należy stanowisko Prokuratora Generalnego, że w niniejszej sprawie doszło do rażącej obrazy przepisu art. 69 § 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k.

Wysokość orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w sposób istotny wpływa na możliwość warunkowego zawieszenia jej wykonania. Zawarta w art. 69 § 1 k.k. regulacja – wobec jednoznacznego brzmienia tego

przepisu – nie pozostawia wątpliwości, że warunkowo zawiesić można karę pozbawienia wolności orzeczoną w wymiarze nieprzekraczającym roku. Także dyspozycja przepisu art. 70 § 1 i 2 k.k. nie stwarza w tym zakresie pola do jakiegokolwiek alternatywnej interpretacji – przepisy te jasno wskazują ramy czasowe okresu próby instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec skazanego J. S. kary pozbawienia wolności, a takie rozstrzygnięcie zapadło w Sądzie Rejonowym w niniejszej sprawie – już choćby z tego względu - w istotny sposób wpływa na możliwość oddania skazanego w okresie próby pod dozór kuratora (art. 73 § 1 k.k.).

Na aprobatę zasługuje także zarzut Prokuratora Generalnego dotyczący zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary w sytuacji, w której skazany dopuścił się przypisanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, co stoi w opozycji do warunków wskazanych w dyspozycji art. 69 § 1 k.k. Skazany dopuścił się popełnienia czynu przypisanego mu zaskarżonym kasacją wyrokiem w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, tzw. „multirecydywy” (art. 64 § 2 k.k.), co stanowi negatywną przesłankę zastosowania warunkowanego zawieszenia wykonania kary. J. S. w czasie popełnienia przestępstwa, za które został skazany wyrokiem w sprawie V K (...), był bowiem już skazany m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 1 lipca 2013 roku (sygn. V K (...)) za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 8 marca 2013 r. do dnia 3 września 2016 r. Zważywszy, że nie upłynął okres wskazany w art. 107 § 1 k.k., zatarcie skazania z powyższego wyroku, w dacie popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu wyrokiem z dnia 5 grudnia 2019 roku w sprawie o sygn. V K (...) czynu, nie nastąpiło.

Wobec powyższego, nie może budzić wątpliwości, że Sąd Rejonowy w Ł. warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej wobec skazanego J. S. kary w wymiarze 2 lat, jednocześnie oddając go w tym czasie pod dozór kuratora, dopuścił się rażącego naruszenia prawa materialnego. W realiach niniejszej sprawy, Sąd ten nie był uprawniony do zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności

orzeczonej w wymiarze przekraczającym roku, co doprowadziło do błędnego przyjęcia, że skazany powinien zostać oddany pod dozór kuratora.

Nie ulega też wątpliwości, że uchybienie to ma istotny wpływ na treść zapadłego w niniejszej sprawie orzeczenia Sądu Rejonowego, gdyż skutkuje określeniem stosowanej wobec skazanego represji karnej w sposób mniej dotkliwy, czemu na przeszkodzie stoją w realiach niniejszej sprawy przepisy Kodeksu karnego.

Jedynie na marginesie zauważyć należy, że w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Ł. sam zauważył popełniony przez siebie błąd, czemu wyraz dał w treści uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku podnosząc, że: „Sąd omyłkowo przyjął, iż w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec oskarżonego na okres próby wynoszący 5 lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora.” (k. 6 uzasadnienia formularzowego). Pomimo powyższych ustaleń błąd ten nie został jednak wyeliminowany z obrotu prawnego z uwagi na niezaskarżenie go przez którąkolwiek ze stron, a Sąd Rejonowy nie mógł ponadto potraktować sygnalizowanego błędu jako „oczywistej omyłki pisarskiej”, co w efekcie doprowadziło do uprawomocnienia się wyroku w sprawie o sygn. V K (...) w dniu 23 stycznia 2020 r. — mimo jego wadliwości.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy, stwierdzając, że zaistniałe w sprawie uchybienie miało rażący charakter oraz w istotny sposób wpłynęło na treść orzeczenia, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.